

[Lone Dybkjær]

kutere, om det skal være det ene eller det andet beløb; det er led i et større, samlet hele.

Spørgsmålet om rådgivning til mindre og nystartede virksomheder kan man diskutere, og det er klart, at der er behov for rådgivning. Spørgsmålet er, om man rammer det rigtige på den måde, man vil gøre det på her, men det er klart, at der i nogle sammenhænge kan være tale om, at der kan være behov for revisions- og advokatbistand. Jeg synes blot, det må indbære en konkurrenceforvridning, som vi ikke er tilhængere af.

Endelig er der spørgsmålet om tilskud til de højtloønnede medarbejdere. Jeg tror også, der vil være en række lavere uddannede medarbejdere, som vil mene, at de har behov for tilskud, og at de måske også kan tilføre virksomhederne noget mere.

Jeg vil alt i alt sige, at hvis man ville prøve at se på, hvordan man kunne kombinere dette forslag med andre, kunne man kigge lidt på det radikale forslag om at slippe de ledige løs, for jeg synes, der kunne være nogle gode ideer i, at virksomhederne fik lejlighed til at trække på nogle af dem i samfundet, der nu engang er arbejdsløse, og på en sådan måde, at vi ikke lavede så dramatisk en konkurrenceforvridning, som der vil blive tale om her.

Lad os tage eksemplet med de højtuddannede eller andre uddannede, som virksomhederne kunne ansætte med tilskud. Lad os så i stedet sige, at de, der er på dagpenge, de, der er i arbejdsløsheds-kasserne, kan have lov til at udføre arbejde for virksomhederne. Det var en del af det radikale forslag. Der skulle ikke udbetales penge. Hvis man fik dagpenge, skulle der ikke være yderligere midler oveni. Det vil være et meget mere rent snit end det, der foreslås her. Der ville stadig være incitament for den arbejdsløse til at søge et ordinært arbejde, men der ville i den periode, hvor man ikke havde arbejde, være nogle udviklingsmuligheder. Der ville måske oven i købet være muligheder for, at man satte nogle nye arbejdspladser i gang, hvor man i øvrigt også selv kunne blive ansat.

En helt anden måde at betragte tingene på end den, Socialdemokratiet her står for, og derfor må vi mere eller mindre blankt afvise den måde, tingene er gjort på her.

De samme bemærkninger, som jeg knyttede til beslutningsforslag nr. B 6, kan jeg også knytte til beslutningsforslag nr. B 9. Vi har sympati for hensigten og for nogle af forslagene i beslutningsforslaget, men vi tror ikke på, at de uden videre kan gennemføres alle sammen. I øvrigt må vi henvise til de forhandlinger, der er i gang efter statsministerens åbningsrede-gørelse.

Trøjborg (S):

Indledningsvis takker jeg industriministeren for en positiv tilkendegivelse fra regeringens side og glæder mig over, at det i givet fald vil repræsentere mandater nok, hvis der kan skabes en fornuftig enighed om forslagene. Men jeg vil gerne understrege, især til hr. Rahbæk Møller, men også til fru Lone Dybkjær, at filosofien bag de samlede forslag, vi behandler i dag, netop er den, at vi gerne vil vende udviklingen i dansk erhvervspolitik, som den er udformet i det finanslovsforslag, som også ligger til behandling i Folketinget.

Det, vi kan se af finanslovsforslaget, er jo, at Industriministeriets tilsagnsrammer står for afvikling, og at det, man disponerer over for tiden, i hovedsagen er tilsagnsrammer, man allerede har givet. Det betyder, at den nye statslige erhvervspolitik bliver mindre og mindre. Vores målsætning er simpelt hen at vende udviklingen og vende den statslige erhvervspolitiske medfinansiering, således at den øges i stedet for at afvikles.

Derfor synes jeg nok, det er stærkt, når industriministeren siger, at vi nødig skulle ind i en situation, hvor virksomhederne overdænges med en hel række ordninger. Det, der er vores målsætning, er blot at opretholde nogle gode eksisterende og fungerende ordninger og så medvirke til, at nogle af de virksomheder, som har det utrolig svært i øjeblikket, små og mellemstore virksomheder, får bedre muligheder for at udvikle sig.

Vi mener ikke, det er tilstrækkeligt, som hr. Rahbæk Møller åbenbart mener, at køre videre med den eksisterende iværksætterordning. Og jeg er faktisk meget enig med fru Pia Larsen, der siger, at den eksisterende iværksætterordning ikke er noget positivt bidrag til en fornuftigt fungerende erhvervspolitik, men snarere en social bistandsordning. I alt fald har vi kunnet konstatere, at 60 pct. af

Lysholm Christensen (KRF):